

SIBIŘSKÝ HUSKY (SIBERIAN HUSKY)

ZEMĚ PŮVODU: USA

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 02.02.1995

VYUŽITÍ: saňový pes

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 5 špicové a primitivní plemena
Sekce 1 severští saňoví psi
Bez zkoušky z výkonu

CELKOVÝ VZHLED: sibiřský husky je středně velký pracovní pes, rychlý, s volným a elegantním pohybem. Jeho mírně kompaktní a dobře osrstěné tělo, vztyčené uši a huňatý ocas připomínají jeho severský původ. Jeho typický pohyb je plynulý a očividně bez námahy. Svou původní práci v postroji vykonává efektivně, jako saňový pes měl za úkol převážet lehčí břemena na velké vzdálenosti střední rychlostí. Jeho tělesné poměry a rámec odrážejí tuto základní rovnováhu síly, rychlosti a vytrvalosti. Psi (samci) sibiřského huskyho jsou samčí stavby, ale nikoliv těžcí; fenky jsou jemnější (samičí), ale nikoli slabé stavby. Ve správné kondici, s pevnými a dobře vyvinutými svaly, nemá sibiřský husky zbytečnou nadváhu.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- při pohledu z profilu je délka těla od hrbolku ramene k hrbolku sedací kosti o málo větší než výška těla v kohoutku.
- vzdálenost od špičky nosu ke stopu je rovna délce od stopu k týlu.

CHOVÁNÍ/POVAHA: typická povaha sibiřského huskyho je přátelská a milá, ale také pozorná a otevřená. Nevykazuje kvality hlídacího psa, není přehnaně podezíravý k cizím lidem a není agresivní k ostatním psům.

U dospělého psa by měla být očekávána jistá míra rezervovanosti a důstojnosti. Jeho inteligence, poslušnost a horlivost z něj činí příjemného společníka a ochotného pracovního psa.

HLAVA:

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: střední velikosti, v odpovídajícím poměru k tělu; mírně zaoblená nahoře a zužující se od nejširšího bodu k očím.

Stop: dobře zřetelný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: černý u šedých, pálených nebo černých psů; jätrový u měděně zbarvených psů; může být masově zbarvený u čistě bílých psů. Růžově žíhaný „sněhový nos“ je přijatelný.

Tlama: střední délky a střední šířky, postupně se zužující k nosní houbě, špička tlamy není ani zašpičatělá ani kvadratická. Nosní můstek je od stopu ke špičce nosu rovný.

Pysky: dobře pigmentované a těsně přiléhající.

Čelisti/Zuby: nůžkový skus.

Oči: mandlového tvaru, v přiměřené vzdálenosti od sebe, posazené trochu šikmo. Oči mohou být hnědé nebo modré barvy, přijatelné je každé oko jiné barvy nebo vícebarevné oko. Výraz je nadšený, přátelský, plný zájmu, dokonce nezbedný.

Uši: středně velké, trojúhelníkového tvaru, blízko u sebe a nasazené vysoko na hlavě. Jsou pevné, dobře osrstěné, mírně klenuté na zadní straně a pevně vztyčené, s lehce zaoblenými špičkami směřujícími přímo vzhůru.

KRK: střední délky, klenutý a v postoji nesený hrdě vztyčený. V pohybu v klusu je krk natažen tak, že hlava je nesená mírně dopředu.

TRUP:

Hřbet: rovný a silný, hřbetní linie je od kohoutku k zádi rovná. Střední délky, ani kostnatý, ani volný z přílišné délky.

Bedra: napjatá a suchá, užší než hrudní koš, s mírným vtažením.

Zád: je spáditá, ale není tak strmá, aby omezovala posun pánevních končetin.

Hrudník: hluboký a silný, ale ne příliš široký, přičemž nejhlubší bod leží přímo vzadu a v úrovni loktů. Žebra jsou od páteře dobře klenutá, ale na stranách plošší, aby dovolovala volnost pohybu.

OCAS: dobře osrstěný ocas liščího typu je nasazen maličko pod hřbetní linií, a je v afektu obvykle nesen nad hřbetem v elegantním šavlovitém oblouku. Když je nesen vzhůru, nestáčí se ocas k žádné straně těla, ani neleží ploše na hřbetě. V klidu je ocas většinou svěšený. Srst na ocasu je střední délky a má zhruba stejnou délku na vrchní části, stranách a spodní části, výsledkem čehož je vzhled kulatého kartáče.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: v postoji při pohledu zpředu jsou končetiny přiměřeně od sebe vzdálené, rovnoběžné a rovné. Kostra je silná, ale ne těžká. Délka končetiny od lokte k zemi je o trochu větší než vzdálenost od lokte ke kohoutku. Paspárky mohou být odstraněny.

Ramena a nadloktí: ramenní lopatka je dobře uložená vzad. Nadloktí směřuje od ramene k lokti mírně dozadu, a nikdy není kolmé k zemi. Svaly a šlachy připevňující rameno k hrudnímu koši jsou pevné a dobře vyvinuté.

Lokty: přiléhající k tělu, nevytácejí se ani dovnitř ani ven.

Kloub nadprstí: silný, ale ohebný.

Nadprstí: při pohledu ze strany je nadprstí mírně šikmé.

PÁNEVNÍ KONČETINY: v postoji při pohledu zezadu jsou končetiny přiměřeně od sebe vzdálené a rovnoběžné. Paspárky, pokud jsou, musí být odstraněny.

Stehna: dobře osvalená a mohutná.

Kolena: dobře zaúhlená.

Hlezenní kloub: dobře vyznačený a nízko posazený.

TLAPKY: oválného tvaru, ale ne dlouhé. Tlapky jsou střední velikosti, kompaktní a dobře osrstěné mezi prsty a polštářky. Polštářky jsou tuhé a dobře vyklenuté. Tlapky se nevytácejí ani dovnitř ani ven, pokud pes přirozeně stojí.

CHŮZE/POHYB: Typický pohyb sibiřského huskyho je plynulý a zjevně bez námahy. Pohyb je lehký a rychlý. Ve výstavním kruhu by měl být prezentován na volném vodítku ve středně rychlém klusu, který dovolí ukázat dobrý předkrok hrudních končetin a dobrý posun pánevních končetin. Při pohledu zpředu dozadu při chůzi sibiřský husky neдрží jednu stopu,

ale při postupném zvyšování rychlosti se stopy nohou přesouvají dovnitř, až tlapky sledují jednu střední linii, která vede pod podélnou osou těla. Hrudní i pánevní končetiny směřují při pohybu přímo vpřed, přičemž se ani lokty ani kolena nevytáčejí dovnitř ani ven. Každá pánevní končetina se pohybuje v linii hrudní končetiny na stejné straně. V pohybu zůstává hřbetní linie pevná a rovná.

OSRSTĚNÍ:

SRST: srst sibiřského huskyho má podsadu. Krycí srst je středně dlouhá a bohatá, ale nikdy není tak dlouhá, aby rušila obrys psa. Podsada je měkká a hustá, dostatečné délky, aby podpírala krycí srst. Delší chlupy krycí srsti jsou rovné a poněkud hladce ležící, nejsou však hrubé ani přímo odstávající od těla. V průběhu období línání je absence podsady obvyklá. Trimování vousů a srsti mezi prsty a v okolí tlapek k dosažení jemnějšího vzhledu je povoleno. Trimování srsti v jakékoliv jiné části těla nesmí být promíjeno a musí být silně penalizováno.

BARVA: povolené jsou všechny barvy od černé k čistě bílé. Běžné jsou různé typy znaků na hlavě, včetně mnoha vzorů, které se u jiných plemen nevyskytují.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Výška v kohoutku: Psi 21 až 23,5 palců (53,5 až 60 cm).
Feny 20 až 22 palců (50,5 až 56 cm).

Hmotnost: Psi 45 až 60 liber (20,5 až 28 kg).
Feny 35 až 50 liber (15,5 až 23 kg).

Hmotnost je v poměru k výšce. Výše uvedené míry jsou hranicemi výšky a váhy, přičemž žádný z extrémů není preferován. Příliš mohutná kostra nebo nadváha musí být penalizovány.

SHRNUTÍ: nejdůležitějšími charakteristikami plemene sibiřský husky jsou střední velikost, přiměřeně silná kostra, vyvážené proporce, volnost a lehkost pohybu, správná srst, hezká hlava a uši, správný ocas a dobrá povaha. Příliš mohutná kostra nebo přílišná nadváha, omezený nebo těžkopádný pohyb, nebo dlouhá hrubá srst musí být penalizovány. Sibiřský husky nikdy nevypadá tak těžce a hrubě, aby se podobal psovi pro nošení nákladů, ale nevypadá také ani tak lehce a křehce, aby připomínal honicího psa. Obě pohlaví mají vzhled velmi vytrvalých zvířat. Kromě již vyjmenovaných vad jsou nežádoucí zřejmé vady ve stavbě těla, stejně jako u ostatních plemen, i když zde nejsou konkrétně jmenovány.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

- **lebka:** těžkopádná nebo těžká; příliš jemně modelovaná hlava.
- **stop:** nedostatečný.
- **tlama:** příliš zašpičatělá nebo příliš hrubá; příliš krátká nebo příliš dlouhá.
- **čelisti/zuby:** jakýkoliv jiný skus než nůžkový.
- **oči:** posazené příliš šikmo nebo příliš blízko u sebe.
- **uši:** příliš velké v poměru k hlavě; příliš široce nasazené; nedostatečně pevně vztyčené.
- **krk:** příliš krátký a tlustý; příliš dlouhý.
- **hřbet:** slabý nebo volný hřbet; vyklenutý hřbet; spáditá hřbetní linie.
- **hrudník:** příliš široký; sudovitá žebra; příliš plochá nebo slabá žebra.
- **ocas:** zalomený nebo těsně stočený ocas; příliš bohatě osrstěný ocas; ocas nasazený příliš vysoko nebo nízko.
- **ramena:** strmá ramena; volná ramena.

- hrudní končetiny: slabé nadprstí, příliš těžké kosti; příliš úzký nebo příliš široký postoj; vytočené lokty.
- pánevní končetiny: rovná kolena, kravský postoj, příliš úzký nebo příliš široký postoj.
- tlapky: měkké nebo rozevřené prsty; tlapky příliš velké a neohrabané; tlapky příliš malé a jemné; prsty směřující dovnitř či ven.
- pohyb: krátký krok, poskakování, trhaný krok, nemotorný nebo kolébavý pohyb, křížení nebo šikmý chod.
- srst: dlouhá, hrubá nebo střípatá srst; textura příliš hrubá nebo příliš hedvábná; trimování srsti, kromě povoleného rozsahu, viz výše.

VYŘAZUJÍCÍ VADY:

- agresivita nebo přílišná plachost
- psi nad 23,5 palce (60 cm), fena nad 22 palců (56 cm).

Psi, kteří zjevně vykazují fyzické nebo povahové abnormality, musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.